

[Eva Rethenborg.]
øjeblikket er i færd med at oprette illegale mobile radiostationer?"
(Spm. nr. 390).

Begrundelse.

Det forekommer mig væsentligt, at man gør alt for at hindre denne enorme samling af mennesker, der vil kunne anrette ubodelig skade i Danmark. Eksempelvis kunne man tænke sig proklamation af oprettelse af den socialistiske republik Danmark, hvorved Bresjnev-doktrinen kunne bringes ind i billedet.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (18/3 76):

Justitsministeriet har ikke kendskab til, hvorvidt der for tiden som anført i spørgsmålet søges oprettet illegale mobile radiostationer.

Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet har over for justitsministeriet oplyst, at man — hvis der oprettes sådanne ulovlige radiostationer — vil træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at bringe disse til ophør.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af Københavns universitets almanakprivilegium [af Wamberg m. fl.].

(Lovforslag nr. 96. Fremsat 27/11 75. Første behandling 14/1 76. Betænkning 17/3 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§ 1, ændringsforslaget og § 2, således ændret
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Lovforslag nr. 192. Fremsat 4/2 76. Første behandling 19/2 76. Betænkning 19/3 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Otto Mørch (S):

Der foreligger nu betænkning om lovforslag nr. 192, og jeg kan henvise til blad nr. 560 med hensyn til indholdet af denne betænkning. Vi kan heldigvis konstatere, at et flertal — udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget — kan tiltræde det ændringsforslag, som arbejdsministeren har stillet, og som altså hjælper den pågældende arbejdsløshedskasse til fra 1. april at blive statsanerkendt. Dermed har en vanskelig sag fundet sin løsning.

Jeg vil gerne sige, at vi havde naturligvis fra socialdemokratiet foretrukket ministerens oprindelige forslag, men vi ser det også som noget meget væsentligt fra vort partis side, at der er en meget stærk parlamentarisk tilslutning til det forslag, der ligger.

Som så ofte før tegner fremskridtspartiet en særstilling her, og den er præget af den negativitet, der i høj grad præger dette partis politik. Jeg tror, det er med interesse, tinget

[Otto Mørch.]

vil afvente ordføreren fra kristeligt folkeparti. Vi håber i al fald ikke, at dette parti også lægger sig på negativitetslinjen.

Jeg synes, der er grund til her ved denne anden behandling at takke ministeren og ministerens medarbejdere for et godt politisk hånddelag i denne sags forhandlingsforløb.

Brøndsted (V):

Jeg vil fortsætte takken til ministeren. Jeg synes, det var godt, at ministeren allerede efter førstebehandlingen erkendte, at vi ikke kunne stryge § 80, og jeg mener også, det er et rimeligt princip, når man giver en dispensation, at denne dispensation så bygger på, at den pågældende kasse til statskassen indbetaler det beløb, der er sparet.

Jeg kan da godt beklage, at der i bemærkningerne til forslaget stod, at man regnede med, at denne besparelse var på 20 mill. kr.. Da vi stiller spørgsmålet og får svar, så viser det sig, at den er på 24.090.000 kr. Det havde været et bedre udgangspunkt, om vi havde fået det rigtige tal med det samme; så tror jeg også, vi bedre kunne have fulgt princippet om, at erstatningen, eller hvad vi skal kalde det, det beløb, der skal indbetales, skal svare så nogenlunde til det, der er sparet ved, at 4 års perioden falder væk.

Vi har altså fundet ud af i udvalget, at der er flertal for at indbetale de 20 mill. kr., men principielt holder vi på fra venstres side, at det bør være det beløb, man kan regne sig frem til som det sparede beløb. Vi beklager, at der ikke var flertal for dette forslag, men takker ministeren for ændringsforslaget og for den realitetssans, der ligger i, at vi nu går denne vej. Og så håber vi ikke, vi skal bruge dispensationen nogen sinde mere.

Hølge (FP):

Hr. Otto Mørch udtrykte en tak til ministeren for godt politisk hånddelag, og det kan vi andre vel også godt være med på — om ikke ligefrem sige tak for, så i hvert fald lykønske med, for vi står jo her igen med den samme gamle historie.

Arbejdsministeren fremsætter et forslag om ophævelse af § 80 i arbejdsløshedsforsikringsloven for på god socialdemokratisk vis at få tilpasset loven, så man med skatteydermidler kan støtte vennerne i Kommunal-

arbejdernes Arbejdsløshedskasse. De venner, der nu er kommet i fedtefadet, fordi de ved lovens tilblivelse valgte at stille sig solidarisk med praktisk taget næsten alle andre arbejdsløshedskasser her i Danmark. Det er karakteristisk for metoderne her i tinget, at når regeringen ikke kan komme igennem over for de borgerlige partier med sine forslag, så kommer man et lag sminke på, strør lidt sukker henover og kalder det noget andet, og hokusfokus, så går det såmænd nok alligevel. Således også i dette tilfælde.

Med den nye bemyndigelse til arbejdsministeren i § 80, stk. 3, sættes hele § 80 jo reelt ud af kraft. Intet hekseri, kun lidt behændighed. Så kan arbejdsministeren smilende sætte sig tilbage i stolen og glæde sig over vel udført arbejde, som hr. Otto Mørch jo påpegede. Han opnåede i hvert fald, hvad han ville, vel vidende at de borgerlige partier altid springer op som brølende løver ved første behandling og falder ned som lam ved anden behandling.

Nu er arbejdsministerens ændringsforslag en lille forbedring af selve lovforslaget, hvorfor fremskridtspartiet vil stemme for denne ændring her ved anden behandling. Fremskridtspartiet mener imidlertid, at § 80 var rigtig, som den blev lavet, og vi vil derfor stemme imod hele lovforslaget ved tredje behandling. I erkendelse af, at vi ikke kan få et flertal med os imod lovforslaget som helhed, vil vi til tredjebehandlingen stille et ændringsforslag til arbejdsministerens forslag, således at det af loven fremgår, at statsanerkendelsen af den i lovforslaget nævnte arbejdsløshedskasse bliver betinget af, at der som kompensation til statskassen indbetales den fulde beregnede nettobesparelse på 24.090.034 kr. og ikke som af arbejdsministeren foreslået kun 20 mill. kr. Der er ingen grund til, at man belønner kommunalarbejdernes mangel på solidaritet med en gevinst på 4 mill. kr. Det er mit håb, at alle partier, herunder også venstre og kristeligt folkeparti, vil erkende det rigtige heri og stemme for dette ændringsforslag ved tredje behandling.

Ingomar Petersen (RV):

På det radikale venstres vegne kan jeg udtale, at jeg synes, det er rart, at vi er nået til en fornuftig løsning på dette meget vanskelige problem. Det, man er nået til, at

[Ingomar Petersen.]

man beholder 4 års reglen, og at der indbetales et beløb på 20 mill. kr. til statskassen, svarer jo ganske nøje til det, som vi fra det radikale venstres side påpegede ved første behandling var løsningen af dette problem.

Nu hører vi her, at fremskridtspartiet vil fremsætte et ændringsforslag til tredjebehandlingen, som går ud på, at kassen skal indbetale det fulde beregnede beløb på godt 24 mill. kr. Det kan vi fra det radikale venstres side ikke gå med til, og jeg går ud fra, at venstre heller ikke kan gå med til det, selv om venstres ordfører nu her på talerstolen har stået og talt om, at de egentlig synes, det var for lidt, de var gået med til. Jeg er spændt på at høre og se venstres reaktion ved tredje behandling.

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Hölge har ret i én ting. Der er ikke større principiel forskel på det forslag, som ministeren oprindelig fremsatte, og så det forslag, vi behandler, efter at udvalgsbehandlingen har fundet sted. Men i øvrigt mener jeg, hr. Hölge har ganske uret i at afvise forslaget. Det blev klargjort ved første behandling over for de bemærkninger, der var af mere moraliserende art, at man kunne jo gøre, hvad man ville, men hvis man ingenting gjorde, ville det betyde, at samtlige de ikke-statsansatte medlemmer, der i dag er i arbejdsløsheds-kassen, kunne danne arbejdsløsheds-kasser på anden måde og få statsanerkendelse øjeblikkelig. Der er ingen, der kan modsige, at sådan var og sådan er situationen. Stillet over for disse kendsgerninger måtte alle selvfølgelig søge at finde en løsning. Den er fundet med dette ændringsforslag, som vi kan tilslutte os.

Af de grunde, jeg nævnte ved første behandling, havde vi nok foretrukket, at det var blevet det første forslag, der var gennemført, men det helt afgørende er, at vi finder en ordening på denne sag, at vi fjerner os fra den diskussion, der ikke har noget med sagen at gøre, og finder en udvej for, at Kommunalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse kan eksistere, uden at man skal gå den omvej at oprette en række nye arbejdsløsheds-kasser — en omvej, der i øvrigt ville have været særdeles dyr for staten.

Jeg kan altså anbefale, at vi gennemfører

det forslag, der nu er stillet som et ændringsforslag.

Henning Philipsen (SF):

Vi kan fra socialistisk folkepartis side tiltræde såvel ministerens ændringsforslag som forslaget som helhed.

Men jeg vil godt føje til yderligere, at vi havde under udvalgsbehandlingen den opfattelse — og den har vi stadig væk — at det nok ville være rigtigt at fjerne lovens § 36, hvorefter en arbejdsløsheds-kasses kompetente forsamling kan vedtage at give afkald på statsanerkendelse. Vi har overvejet at stille et ændringsforslag i så henseende, men vi må nok erkende, at så skulle vi måske have fremsat et helt nyt lovforslag, som gik herpå, og derfor afholder vi os herfra. Vi giver tilslutning til det, der ligger, og vi agter at stemme såvel ved anden som ved tredje behandling for de forslag, der ligger fra ministerens side.

Lad mig gøre et par bemærkninger i anledning af det, hr. Hölge sagde. Det gør jeg på baggrund af det, fremskridtspartiet skriver i betænkningen, hvor man til sidst siger:

„Mindretallet ønsker ikke at medvirke til dette forsøg på at yde statsstøtte til forskellige socialdemokratiske støtteforeninger.“

Jeg gentager: socialdemokratiske støtteforeninger. Det er altså, hvad fremskridtspartiet selv skriver i sin mindretalsudtalelse. Det må derfor være rimeligt at spørge hr. Hölge og dermed også hans parti: er det virkelig rimeligt — på baggrund af, hvad både hr. Hölge og hans parti i hvert fald indtil nu har påstået at vide om fagbevægelsen, om dens medlemmer, om arbejdsløsheds-kasserne — at hævde, at arbejdsløsheds-kasserne i dette land udelukkende er socialdemokratiske støtteforeninger?

Jeg tror, jeg tidligere fra denne talerstol har sagt noget om, at jeg normalt ikke er sart, og det er jeg heller ikke, det er helt afgjort, men det kan ikke nytte noget, når man anvender denne sprogbrug om en hæderlig arbejdsløsheds-kasse, at man bagefter rejser land og rige rundt og fra dette lands talerstole hævder, at når man får nogen på huden herinde i folketings-salen, så er det, fordi vi andre er efter fremskridtspartiet; man er mimoser, som bliver forfulgt af de andre partier. Man må ganske enkelt an-

[Henning Philipsen.]

vende en sprogbrug, som viser den fornødne respekt for de organisationer, som tegner dette samfund, herunder arbejdsløshedskasserne, hvis fremskridtspartiet i sin argumentation vil tages alvorligt. Det bliver man altså nødt til at finde sig i.

Jeg finder den sprogbrug, man her anvender, nøje i overensstemmelse med den måde, hvorpå man hidtil har opført sig over for fagbevægelsens medlemmer, og på den baggrund mener jeg, at fremskridtspartiets mindretalsudtalelse til betænkningen skal bedømmes.

Ritta Ahm (KRF):

Kristeligt folkeparti kan tiltræde det af arbejdsministeren stillede ændringsforslag, men vi har ikke ønsket at være med i et flertal i betænkningen, idet vi ikke kan anerkende det erstatningsbeløb eller den bod på 20 mill. kr., som flertallet er gået ind for. Vi er af den opfattelse, at beløbsrammen burde have været mindst de 24 mill. kr., som forbundet ifølge fremlagt regnskab har tjent ved at stå uden statsanerkendelse, og vi kan derfor fuldt ud tilslutte os partiet venstres mindretalsindstilling i betænkningen.

Da vi imidlertid er klar over, at uanset hvordan vi vender og drejer den sag, så vil det alligevel i sidste instans være det offentlige, der kommer til at betale, har vi besluttet os til at stemme for lovforslagets endelige vedtagelse ved tredje behandling.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne er ikke medlem af arbejdsmarkedsudvalget, som har behandlet dette lovforslag. Vi udtrykte ved første behandling håb om, at udvalget måtte nå til en rimelig ordning, og et flertal er altså blevet enig om, at der fra Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse er behov for en indbetaling på 20 mill. kr. Andre i udvalget ønsker, at der skal indbetales 25 mill. kr. Vi kan tilslutte os flertallets ønske og vil stemme for det af ministeren fremsatte ændringsforslag. Samtidig har vi noteret os, at ministeren ved senere genanerkendelser vil forhandle med finansudvalget om betingelserne, altså de økonomiske vilkår. Det finder vi rimeligt.

Lad mig afslutte med at udtale, som jeg også gjorde under første behandling, at disse

problemer jo nok kunne have været undgået, hvis vi havde haft den fælles arbejdsløshedskasse, som er foreslået af centrum-demokraterne. Så havde kommunalarbejderne ikke været ude for de fristelser, som førte til, at de i sin tid undsagde statsanerkendelsen, og så ville der heller ikke have været de problemer i form af en flugt fra den ene arbejdsløshedskasse til den anden.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, som har medvirket til at bringe denne sag i orden. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt gå ind i en polemik, heller ikke med fremskridtspartiet, kun lige en bemærkning i anledning af, at det hævdes, at med det ændringsforslag, jeg har stillet, har man i virkeligheden sat § 80 ud af kraft. Som det i øvrigt lige er blevet sagt heroppefra, har jeg klart tilkendegivet i betænkningen, at hvis der skulle blive tale om fremtidige tilfælde, hvad jeg anser for meget usandsynligt, så vil sådanne tilfælde blive forelagt finansudvalget. Derfor er der altså ikke den risiko, som man har gjort opmærksom på.

Hölge (FP):

Jeg vil godt lige spørge hr. Ninn-Hansen: hvad er det for ekstra omkostninger, hr. Ninn-Hansen mener staten vil få, fordi medlemmerne af Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse eventuelt ville være nødt til at gå over i andre kasser eller oprette nye kasser, fordi Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse måtte se en konkurs i øjnene? Hvad er det for ekstra omkostninger? Er de beregnede?

Til hr. Henning Philipsen vil jeg gerne sige, at det er da ikke medlemmerne, vi forsøger at angribe, men det er i meget høj grad ledelserne.

Vi stiller os meget stærkt tvivlende i fremskridtspartiet over for, om f. eks. Sømændenes Arbejdsløshedskasse ville have fået samme behandling, som kommunalarbejderne nu får, hvis det havde været dem, der havde været i denne situation.

Jeg går ud fra efter de ord, fru Ritta Ahm udtalte her fra talerstolen, at kristeligt folkeparti vil være venligt stemt over for vort ændringsforslag til tredjebehandlingen og stemme for, at den fulde erstatning på de 24 mill. kr. skal indbetales, og jeg håber

[Hölge.]

også, vi kan få hr. Brøndsted fra venstre til at komme med en udtalelse i den retning.

Til slut skal jeg blot spørge arbejdsministeren: hvad er den egentlige baggrund for, at arbejdsministeren kun vil opkræve 20 mill. kr.? Hvorfor er arbejdsministeren imod at opkræve den fulde beregnede nettobesparelse, som Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse har haft ved at stille sig usolidarisk med de andre arbejdsløhedskasser? Hvorfor kan vi ikke få det fulde beløb på de 24.090.000 kr.?

Ninn-Hansen (KF):

Hr. Hölges spørgsmål er for så vidt allerede besvaret ved første behandling. Jeg kender ikke det nøjagtige antal, men jeg tror, der er omkring 15.000 tjenestemænd i Kommunalarbejderforbundets Arbejdsløhedskasse, det er i hvert fald et betydeligt tal. Ingen kan forvente, hvis man opretter nye arbejdsløhedskasser på den måde, det er blevet nævnt over for os gennem en deputation i udvalget, at disse tjenestemænd fortsætter deres medlemskab af de nye arbejdsløhedskasser. Det bliver altså et meget væsentligt beløb, som derved ikke vil indgå i den økonomi, der ligger bag de kommende arbejdsløhedskasser, og dermed mener jeg, at det vil blive en belastning for staten, hvis man således mister de tjenestemænd, der ikke har nogen direkte interesse i at være medlemmer af arbejdsløhedskassen, men er det i dag, fordi de er medlemmer af Kommunalarbejderforbundet og mener, at de skal fastholde solidariteten som medlemmer af dette forbund ved også at være medlemmer af arbejdsløhedskassen. Men jeg ser i øvrigt meget gerne, at ministeren, når sagen nu har været fremme ved første behandling og i udvalget, lidt nærmere kommer ind på dette spørgsmål, i hvilket omfang staten vil miste midler, såfremt man blot gennemførte en konkurs og derefter skulle oprette nye arbejdsløhedskasser med statsanerkendelse.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal bare sige til hr. Hölge, at jeg ved naturligvis ikke, hvordan arbejdsministeren ville have behandlet Sømændenes Arbejdsløshedskasse, eller rettere sagt, jeg kunne have en formodning om, hvordan arbejds-

ministeren ville have behandlet Sømændenes Arbejdsløshedskasse, men det er ikke sikkert, den er rigtig — det håber jeg i hvert fald ikke den er. Men det ændrer jo ikke noget ved det rent faktiske. Det ændrer ikke noget ved det rent faktiske, at der står i fremskridtspartiets mindretalsudtalelse i betænkningen, at man opfatter bl. a. Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse som en socialdemokratisk støtteforening. Det er det, det drejer sig om. Det er det, man ganske klart giver udtryk for, og det er dette udtryk, jeg synes man skal nagles til, også når man bagefter rejser ud i landet og fortæller om, hvordan fremskridtspartiet behandles. Vi andre synes ikke, fremskridtspartiets sprogbrug er, som den burde være i den sammenhæng over for organisationer, som ikke har nogen som helst mulighed for at komme til orde her direkte i denne sal. Det synes jeg er meget centralt i den sammenhæng.

Hvis det nu havde været Sømændenes Arbejdsløshedskasse, der havde været i den samme situation, som Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse nu er i, så står der jo ingen steder skrevet, at det er ministeren, der skulle stille et forslag om, at Sømændenes Arbejdsløshedskasse skulle generhverve statsanerkendelsen. Det kan et hvilket som helst parti herinde gøre, hvis man fandt det formålstjenligt, og jeg kender partier herinde, som ville gøre det. Det beror ikke alene på arbejdsministeren, og spørgsmålet har i sig selv efter min opfattelse ikke noget med arbejdsministerens behandling af Sømændenes Arbejdsløshedskasse at gøre. Det, det drejer sig om, er dette, at man fra fremskridtspartiets side generelt betragter arbejdsløhedskasserne, hvoraf staten betaler hovedparten, som socialdemokratiske støtteforeninger. Det kan ikke nytte noget, at hr. Glistrup ryster på sit utvivlsomt kloge hoved. Jeg er helt sikker på, at man bliver ikke klog af at fortsætte med at ryste på det hovedet. Det ændrer ikke noget ved, at det citerede står i fremskridtspartiets mindretalsudtalelse, og det skulle man have undladt.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Kun et par korte bemærkninger til hr. Hölge og et lille supplement til det, hr. Ninn-Hansen har sagt. Det er jo rigtigt, at vi var langt inde i denne debat ved første

[Arbejdsministeren.]

behandling. Kommunalarbejderforbundet har i deres vedtægter en bestemmelse, der forpligter alle, også alle dem uden arbejdsløshedsrisiko, til at være medlemmer af arbejdsløsheds-kassen; det har man vedtaget i forbundet. Det betyder altså, at man får et kontingent ind til staten fra disse mange tusinde, som har tilkendegivet, at de vil fortsætte medlemskabet i en statsanerkendt arbejdsløsheds-kasse, og det synes jeg nok spiller en vældig rolle. Hertil kommer — og det har vi også drøftet før, så det bliver i nogen grad en gentagelse, når jeg siger det her — at lønmodtagerne har ret til at være medlem af en arbejdsløsheds-kasse. Det kan man gøre på den ene eller den anden måde enten ved at danne forskellige grupper — når blot man har 1.000 medlemmer tilsluttet en arbejdsløsheds-kasse, kan den blive anerkendt uden videre — eller ved at gå ind i andre statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Det var baggrunden for, at jeg kom med forslaget om at ophæve § 80, fordi jeg synes, at forudsætningerne inden for denne kasses område er totalt ændret fra det, de oprindelig var. Det er helt andre mennesker, langt flere mennesker, mere end dobbelt så mange, det drejer sig om nu, og det er helt andre vilkår: hvor det tidligere i overvejende grad var tjenestemandsansatte, er det nu i overvejende grad overenskomstansatte. Derfor mente jeg egentlig ikke, at man burde idømme nogen bod i denne sammenhæng, for jeg tror ikke, det ville få konsekvenser, selv om man ikke havde gjort det. De 20 mill. kr. er et forligsforslag, som jeg har stillet, og som et flertal i udvalget har tiltrådt, og det synes jeg er en tilfredsstillende udgang på sagen, alle forhold taget i betragtning.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Hölge, inden vi afslutter denne debat, hvor selvfølgelig statskassens interesser må interessere os alle sammen. Nu har jeg prøvet på at besvare spørgsmålet om de tab, man kunne lide ved, at tjenestemændene gled ud. Men der er jo en anden ting. Hr. Hölge sagde før, at han ikke var særlig tilfreds med, at det var 20 mill. kr., det burde have været 24

mill. kr., der skulle indbetales. Det skal jeg ikke blande mig i. Jeg mener ikke, at folketinget er til for at administrere; der er ført nogle forhandlinger, og jeg godtager det. Men hvis man ikke gjorde noget, men fulgte hr. Hölge, så der blev oprettet de arbejdsløsheds-kasser, jeg nævnte, så ville man jo miste de 20 mill. kr. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Hölge, der er utilfreds med, at man ikke får 24 mill. kr., hvorfor han og hans parti stiller sig på en sådan måde, at statskassen vil miste de 20 mill. kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets tekst og §§ 1 og 2 i det således ændrede lovforslag vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod arbejdsstandsninger på hospitaler m. v. [af Hilmar Baunsgaard m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LX. Fremsat 4/2 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det forslag til folketingsbeslutning, der er fremsat af medlemmer af det radikale venstre, indeholder en opfordring til regeringen om inden 1. november 1976 at fremsætte lovforslag, der forbyder arbejdsstandsninger på hospitaler og plejehjem, og samtidig indeholder regler om voldgift til afgørelse af eventuelle uoverensstemmelser.

I bemærkningerne til forslaget henviser forslagsstillerne til den konflikt, der fandt sted på de fynske sygehuse i efteråret 1975,